

Ekinoks

– ebru-sahin · 16 Kasım 2010

İçimde saklı duran isyana salık verdim,
Boyun eğdim,
Soluk bir zamanda yıpranırken...
Karanlığını salmış, Işığına muhtaç etmişken kamer,
Hükmünü vermişti güneşe
Geceyi uzatmanın
Gündüzün bir saatine daha el koymuştu
Sakince... Ve sen yakamozunda süzüldün, İş birlikci gibi,zalimce...
Gün doğmuş olsa,
O kadar hüzünlü olmazdı belki gidişin,
Karanlığa saklayamazdın gözyaşlarını...
Ve bir ekinoks düzenine kurban gitti
Saçlarının kırık uçları ellerimden...
Uygunun sersemliği mi, Sıska rüzgarın ıslığı
Beni duymaz hale getirdi bilmem!
Sanki hiç konuşmadın,
Veda sözlerini duymazdan geldim,
Belki ben...
Menziline çekildi ruhum Savunmasız...
Taarruza takatim yoktu,
Hakkım yoktu öyle ya...
Düşündükçe aslında şansım da yoktu
Zafer şarkıları çalmaya...
Şimdi,ellerinin sıcaklığı Kaymışken ellerimden,
Ruhumu ılık güneşin tenine
Teslim etsem,
Bana vaad eder mi biraz senden? EBRU ŞAHİN